

Z życia Partii

Bez planu podstawowa organizacja partyjna nie może dobrze pracować

Gdy tow. Gajowiaka sekretarza organizacji partyjnej w Garbarni poprosiliśmy o plan pracy, wręczył nam duży arkusz papieru, na którym u góry widniał napis: Plan Pracy. Niżej kilka wypełnionych rubryk.

Na pierwszy rzut oka mogłoby się wydawać, że wszystko jest w porządku, że organizacja posiada plan pracy.

Przy bliższej jednak analizie plan okazał się raczej terminarzem zebrań egzekutywy, organizacji podstawowej i organizacji oddziałowych. Nie mówi on zupełnie o tym czym będzie się zajmowała organizacja na swych zebraniach.

W rubrykach wymienia się tylko daty zebrań oraz członków Partii obsługujących je. Nie wiadomo natomiast nic o tym, jakie sprawy w poszczególnych terminach omówi organizacja lub jej egzekutywa.

Oto dla przykładu kilka spraw, które powinna wstawić do planu i omawiać na swych zebraniach organizacja partyjna w Garbarni.

Na przykład zebranie w dniu 5. V. można poświęcić konserwacji maszyn i narzędzi, oszczędności garbników.

Dnia 20. V. podnoszeniu jakości skór na wszystkich oddziałach (zmniejszenie ilości skór II i III gat. na korzyść wyższych).

Dnia 5. VI. analizie pracy działu „mokrego”.

Dnia 20. VI. analizie pracy wykończalni.

Dnia 5. VII. zagadnieniu umocnienia dyscypliny pracy.

Dnia 20. VII. kierowaniu przez organizację partyjną Radą Zakładową.

Na innych zebraniach powinno się omawiać pracę oddziałowej organizacji przy zakładzie Nr 1, 2 i 3, pracę agitatorów, grup partyjnych itp.

Nie znaczy to, oczywiście, że właśnie w takiej kolejności i tylko te sprawy należy omawiać. Przedmiotem zebrań powinny być najpierw najpilniejsze sprawy, a potem w kolejności, systematycznie należy analizować wszystkie sprawy związane z życiem zakładu. Chodzi bowiem o to, by organizacja orientowała się w całokształcie pracy zakładu, reagowała na wszelkie braki i niedociągnięcia, mobilizowała załogę do ich usunięcia.

W toku pracy pojawiają się napewno nowe, nieprzewidziane pozycje. Rozwijające się życie zakładu postawi jeszcze niejedno zadanie przed całą załogą, a więc i przed organizacją partyjną. Nowe zadania może postawić jeszcze przed organizacją Partia i Rząd. Te pozycje trzeba będzie wstawić, ale normalny bieg pracy według z góry ułożonego planu musi być zapewniony.

Opracowanie takiego planu w jak najszybszym czasie jest zupełnie realne, ponieważ podstawowa organizacja potrafiła już wybrnąć z okresu застоju i rozprężenia, ożywić pracę grup partyjnych i agitatorów. Grupy partyjne w oddziale II mogą pochwalić się osiągnięciami załogi w podnoszeniu wydajności z kilograma, bo spośród wszystkich garbarni w Polsce Oddział II osiągnął wydajność 16,8 m. kw. ze 100 kg surowca, podczas gdy wyróżniająca się w kraju garbarnia krakowska osiągnęła 16,7.

Agitatorzy oprócz pracy w garbarni zorganizowali kilka udanych zebrań dyskusyjnych na temat Konstytucji, w których brali udział mieszkańcy Kalinowszczyzny (często frekwencja dochodziła do 200 osób, a dyskusja była bardzo ożywiona).

Dalsze osiągnięcia w pracy organizacji partyjnej są niewątpliwie zależne od szczegółowo opracowanego planu i od walki o jego realizację.

Tylko wówczas organizacja potrafi zmobilizować załogę do spełnienia najważniejszego na obecnym etapie zadania, do lepszego gospodarowania surowcem i podniesienia jakości wyprodukowanego towaru.

Res.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej w Żagolach (pow. płocki) równocześnie z pracami wiosennymi na polach spółdzielczych prowadzą prace uprawowe na działkach przyzagrodowych.

Na zdjęciu: członkinie spółdzielni Władysława Ciwińska i Wanda Łukaszewska przebiegają ziemniaki przeznaczone do wyadania na działce przyzagrodowej.

CAF — fot. Tymkielec

Sołtysi i aktywiści ZSCh powinni kontrolować przebieg pomocy sąsiedzkiej w gromadach

Lekkie gleby w gminie Serniki (pow. Lubartów) schną bardzo szybko, toteż już 18 kwietnia tamtejsi chłopi masowo siali zboże jare. Sołtysi i prezesi gromadzkich kół ZSCh dobrze wiedzieli o niecierpliwym wyczekiwaniu gospodarzy na rozpoczęcie siewów, więc gdy tylko pogoda się ustaliła, powinni byli bezzwłocznie sprawdzić, czy wyznaczeni do udzielania pomocy sąsiedzkiej pamiętają o swych obowiązkach i czy pomoc jest faktycznie udzielana. Niestety z małymi wyjątkami nie dopilnowali tej sprawy.

Na sesji sołtysów w dniu 18 bm. kiedy zastępca przewodniczącego Prezydium GRN ob. W. Harasim zażądał sprawozdań z przebiegu realizacji pomocy sąsiedzkiej, tylko sołtysi z gromad Czerniejów i Nowa Wola oświadczyli, że gospodarze pomagają już sobie. Nie mogli jednak podać, kto komu pomaga i czy stosuje się zasadę udzielania pomocy za opłatą gotówkową. Inni sołtysi zgodnie oświadczyli, że „plany są sporządzone to pewnie i pomoc będzie udzielona”. Nie omieszkali przy tym wytknąć kołom ZSCh, że nie pomagają im w kontrolowaniu tej akcji i zupełnie nie interesują się tą sprawą. Ale żaden z sołtysów nie przytoczył choćby jednego konkretnego faktu odmowy pomocy ze strony prezesów kół ZSCh, co świadczy, że nie żądali tej pomocy i w ogóle między sołtysami i kołami nie ma współpracy.

Być może w gminie Serniki udzielenie pomocy sąsiedzkiej będzie właściwe po interwencji Prezydium GRN, ale jeżeli w innych gminach powiatu lubartowskiego prezydium GRN nie zainteresowały się w porę przebiegiem wykonywania planów w gromadach, toteż w krótkim okresie siewów wiosennych wielu biedaków może nie otrzymać pomocy.

Większość sołtysów i zarządów kół ZSCh nie spieszy się z przeprowadzeniem kontroli w terenie, a wypowiedzi sołtysów w Sernikach wskazują, że nie doceniają jeszcze ważności tej sprawy. Dekret nakładający obowiązek przyjęcia z pomocą odpłatną w gotówce małorolnym i średniorolnym chłopom nie posiadającym koni, narzędzi lub sił do pracy czyni pracowników aparatu wykonawczego Prezydium GRN odpowiedzialnymi za dopilnowanie wykonania wydanych zarządzeń.

Sołtysi muszą kontrolować przede wszystkim czy forma udzielania pomocy sąsiedzkiej nie jest spaczona. W żadnym wypadku nie wolno im dopuszczać do szkodliwej, bo polegającej na wycisku, pomocy zwyczajowej za odrobki. Obowiązek dopilnowania tej sprawy należy też do kół ZSCh, które powinny stale współpracować z sołtysami, nie czekając aż ci zwrócą się do nich o pomoc.

F. Fr.

S. F.

Przed egzaminami słuchaczy Wszechnicy Radiowej

W sali konferencyjnej ORZZ w Lublinie odbyła się wojewódzka konferencja aktyw Wszechnicy Radiowej.

Udział w konferencji wzięli konsultanci z całego województwa, przewodniczący Zarządów Okręgów Związków Zawodowych oraz przedstawiciele organizacji masowych.

Na konferencji tej dokonano analizy dotychczasowej pracy poszczególnych kół Wszechnicy Radiowej. Analizę przeprowadzono na podstawie sprawozdań konsultantów. Jak wynika ze sprawozdań konsultantów, do wiosennej sesji egzaminacyjnej, która odbędzie się w maju i czerwcu br. przystąpią słuchacze kół Wszechnicy Radiowej w Białej Podlaskiej zrzeszeni w 37 kołach. W Chełmie do egzaminu przystąpią słuchacze 4 kół, w Hrubieszowie słuchacze 14 kół, w Krasnymstawie — 10 kół, w Puławach — 12 kół, w Zamościu egzamin zdadzą słuchacze również 12 kół, Lublin powiat — zgłosił słuchaczy z 11 kół. W Lublinie egzaminy złożą słuchacze z 28 kół, w Radzynie słuchacze z 11 kół.

Do Oddziału Wojewódzkiego Wszechnicy Radiowej w Lublinie napływają wciąż nowe zgłoszenia poszczególnych kół chcących przystąpić do egzaminu w sesji wiosennej.

Egzamin Wszechnicy Radiowej dla kursu wstępnego i I stopnia obejmuje przedmioty obowiązkowe: nauka o Polsce współczesnej oraz rozwój społeczeństwa i przedmioty nadobowiązkowe: historia Polski lub historia kultury polskiej. Słuchacze kół Wszechnicy Radiowej, którzy nie przygotowali się do egzaminów wiosennej sesji egzaminacyjnej przystąpić będą mogli do egzaminów, które odbędą się w terminie późniejszym od dnia 15 września do 31 października.

Na podstawie dotychczasowej pracy stwierdzić można, że najlepiej pracują koła zorganizowane przez Związek Zawodowy Pracowników Handlu oraz Z. Z. Prac. Rolnictwa.

Zupełnie nie interesują się szkoleniem Wszechnicy Radiowej: Zarząd

Wojewódzki Ligi Kobiet, Związek Samopomocy Chłopskiej, ZMP oraz Związek Zaw. Kolejarzy, czego najlepszym dowodem jest choćby fakt, że przedstawiciele wspomnianych organizacji nie przybyli nawet na wojewódzką konferencję, na której omawiano sprawę przygotowań słuchaczy do egzaminów. (w).

W Koninie TOR naprawia, a w Zamościu psuje

W dniu 17 bm. załoga Państwowego Ośrodka Maszynowego w Tarnogrodzie (pow. biłgorajski) obchodziła uroczystość wyjazdu brygad traktorowych do prac wiosennych w spółdzielniach produkcyjnych. Nie wszystkie jednak ciągniki były przygotowane na uroczystość — sześć z nich nie opuściło jeszcze warsztatów naprawczych TOR w Zamościu, gdzie przed paru miesiącami oddano je do remontu.

Jeszcze tego samego dnia kierownictwo warsztatów TOR powiadomiło POM w Tarnogrodzie, że remont ciągników znajduje się w końcowym stadium i że już najajutrz można je odebrać.

W dniu 18 bm. kilku traktorzystów i starszy mechanik POM tow. Skubisz udali się do Zamościa po odbiór wyremontowanych ciągników. Tu jednak okazało się, że choć są one już „na chodzie”, montaż jednego z nich nie jest zakończony. Tow. Skubisz widząc źliwie tempo pracy załogi TOR zabrał niewymontowane części ciągnika, by kompletnie wyremontować go w warsztacie POM.

Nie wszystkie jednak ciągniki, remontowane w zamojskim TOR, przebyły o własnych siłach trasę Zamość — Tarnogród. Jeden z nich odmówił posłuszeństwa już po przejechaniu niespełna czterdziestu kilometrów z powodu defektu skrzyni biegów i uszkodzenia opony. Podczas pobytu ciągnika w warsztacie TOR, używano go do różnych prac, m. in. do wożenia wapna dla potrzeb TOR.

Drugi z sześciu „wyremontowanych” ciągników dojechał tylko

o kilka kilometrów dalej. Tak więc dwa ciągniki, które do remontu w warsztatach TOR jechały o własnym napędzie, powracały z „naprawy” holowane przez inne ciągniki.

Po komisyjnych oględzinach pozostałych czterech ciągników okazało się, że jeden z nich ma poważny luz w systemie kierowniczym, zaś „remont” wszystkich pozostawia wiele do życzenia.

Załoga POM złożyła oświadczenie, że mimo nieposiadania odpowiednich warsztatów, urządzeń i narzędzi dokonałaby naprawy traktorów o wiele lepiej i szybciej.

Na pismenną reklamację POM kierownictwo zamojskich warsztatów TOR nadało odpowiedź stanowiącą szczyt bezdusznego biurokratyzmu i braku zrozumienia dla tak ważnego zagadnienia jakim jest wiosenna akcja siewna.

Potem przysłano mechanika, który teraz, gdy prace polowe są w pełnym toku, a w niektórych spółdzielniach dobiegają końca, remontuje ponownie na miejscu, w POM, już raz „wyremontowane” ciągniki.

Nie od rzeczy będzie nadmienić, że część ciągników dla tarnogrodzkiego POM remontowały również warsztaty TOR w Koninie (woj. poznański). Gdy ciągniki wróciły stamtąd do swej bazy w Tarnogrodzie, traktorzyści nie poznali ich, gdyż myśleli, że są to zupełnie nowe maszyny.

W dniu 6 marca br. na krajowej naradzie aktyw POM w przededniu polowych prac wiosennych tow. Starut powiedział:

